

Til § 3.

Af *Udvalget*:

6) Paragraffen affattes saaledes:

„Det paahviler enhver Dyrlæge, som tilser et sygt Husdyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt Lidelse at lade det leve, straks at gøre Anmeldelse herom til Politiet, naar Dyrets Ejer eller andre vedkommende ikke frivillig vil lade det dræbe. Forsømmer Dyrlægen saadan Anmeldelse, ifalder han Straf efter § 1. Politiet skal, naar det modtager en Anmeldelse af denne Art, hurtigst muligt foretage Undersøgelse, om fornødent ved en Dyrlæge, og kan derefter give Ejeren eller den, der har Raadighed over Dyret, skriftligt Paalæg om inden en vis kortere Frist at lade Dyret dræbe.

Dog bør Ejeren eller det interesserede Forsikringsselskab have Lejlighed til at anføre Grunde mod Dyrets Nedslagning, eventuelt vedlagt Dyrlægeerklæring, forinden Afgørelsen træffes.

Vedtægelse i Forsikringskontrakter, hvorefter der opstilles særlige Regler om Ydelse af Erstatning, naar Dyret dræbes i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, er ikke forpligtende for den forsikrede.

Det er enhver Dyrlæges Pligt at beordre tilskadekomne Dyr, som formentlig ikke kan kureres, dræbt hurtigst muligt. Hvis Dyret er forsikret, naar det paagældende Forsikringsselskab ikke uddrage sig Erstatningspligten, fordi dets Repræsentant ikke forinden har haft Lejlighed til at syne Dyret.“

Nye Paragraffer.

Af *Flertallet under Nr. 5*:

7) Efter § 3 indsættes to nye Paragraffer, saalydende:

„§ 00.

Syge, udsultede eller udslidte Dyr maa ikke benyttes til Arbejde. Halte Dyr maa ikke benyttes i Byerne og overhovedet ikke, naar Haltheden kan antages at volde Smerte. Ej heller maa anvendes Dyr, som er brudte eller paa anden Maade har udvortes Saar eller Beskadigelser, hvis disse ikke skærmes saaledes, at der ikke forvoldes Dyret Smerte.

§ 00.

Ved Slagtning af Heste og voksent Hornkvæg skal Bedøvning ved dertil egnede

Redskaber finde Sted før Blodudtømningen. Hvor Slagtning udføres af professionel Slagter, gælder denne Bestemmelse ogsaa ved Slagtning af Kalve, Faar og Lam.

Fjerkræ skal slagtes ved Afhugning af Hovedet.

Fra disse Bestemmelser undtages Slagtning efter jødisk Ritus (Schæktning) samt Slagtning som Følge af Ulykkestilfælde o. lign., hvor det gælder hurtigst muligt at gøre Ende paa Dyrets Lidelser.

Ret til at udøve Slagtning kan for en Tid eller for bestandig ved Dom frakendes den, der har gjort sig skyldig i grov Mishandling af Dyr.“

Ny Paragraf.

Af *Udvalget*:

8) Efter § 3 (eventuelt de foreslaaede to nye Paragraffer) indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 00.

Levende Fisk maa ikke transporteres ved Hjælp af Stænger, Vidier, Kroge eller Snore, anbragte gennem Gællerne, Kæberne eller lignende.

Ved Vejning af levende Fisk maa den til Vægtredskabet hørende Krog ikke stikkes gennem nogen Del af Dyret. Fisk, der er fangne ved Stangning med Jern (Lyster) og derved har lidt Beskadigelse, skal slagtes straks efter Fangsten.“

Ny Paragraf.

Af *Flertallet under Nr. 5*:

9) Efter § 4 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 00.

Det er forbudt at indføre her i Landet Fuglehamme, Fjer eller selve de døde Kroppe eller nogen Del af de nævnte Genstande, naar disse hører til Fugle, som ikke er nævnte i den Liste over Undtægelse, som følger med denne Lov.

Navne paa Fugle, der saaledes er undtagne, indføres eller udslettes paa Listen ved ministeriel Anordning.

Denne Paragraf finder ikke Anvendelse paa Fugle, som indføres til Brug ved Undervisning eller for Videnskab og Museer, hvortil dog kræves Ministerens Tilladelse; ej heller paa Fjer, som danner en Del af Dragten paa en Person, som kommer rejsende her til Landet, naar disse Fjer ikke skal være til Salg eller Bytte.“